

تولد دوباره ورزشی در لندن بعد از ۶۴ سال با طلا در لندن مسگری می‌کنیم...

■ بالاترین مقامی که ورزش ما در تاریخ حضورش در المپیک به دست آورده، مقام بیست و ششمی است که در سیدنی ۲۰۰۰ به دست آوردیم. در سیدنی کاروان ورزش ما از سوی حسین توکلی، حسین رضازاده و علیرضا دبیر صاحب سه مدال طلا شد و در توکواندو هم از سوی هادی ساعی یک مدال برنز به دست آوردیم ولی در المپیک ۲۰۱۴ لندن، می‌توانیم بهترین مقام تاریخ‌مان را به دست آوریم و یک روز گل رویایی را با صعود به جمع ۱۲ تیم برتر ورزش دنیا داشته باشیم، البته ورزش ما در المپیک ملبورن هم هفدهم شده اما یادتان باشد که در آن روز گلر نصف امروز، شاهد حضور کشورها بودیم. در شیرازی که امروز بالای ۲۰۰ کشور در مسابقات المپیک شرکت می‌کنند، کسب رتبه حضور در بین ۱۲ تیم برتر ورزش دنیا می‌تواند یک موفقیت ویژه را برای ورزش ما رقم بزند. ما در مسابقات جهانی رشته‌های مختلف صاحب ۹ مدال طلا در سال ۲۰۱۱ میلادی شده‌ایم، حالا اگر در المپیک پنج یا شش مدال طلا هم به دست آوریم، رویایی عمل کرده‌ایم. همان‌طور که در گوانزو ۲۰۱۱ توانستیم ۲۰ مدال طلا به دست آوریم. حالا هم در لندن ۲۰۱۴ می‌توانیم به این مرز برسیم. در توکواندو ۲۰۱۱ صاحب سه‌مدال طلا از سوی یوسف کریمی، فرزاد عبدالطهی و علیرضا نصر آزادانی شدیم، با توجه به اینکه سهمیه ما در المپیک دو توکواندو کار است، کسب یک طلا و یک نقره هم برایمان پذیرفتنی است. در کشتی رنگی قهرمانی جهان از سوی سعید عبدولی و امید نوروزی صاحب دو مدال طلا شدیم. در کشتی آزاد با مهدی تقوی و علیرضا یزدانی دو مدال طلا را به دست آوردیم و در وزنه‌برداری هم با کیانوش رستمی و بهداد سلیمی صاحب دو مدال طلا شدیم و در مجموع هشت مدال طلا، سه مدال نقره و چهار مدال برنز ورزش در سال ۲۰۱۱ میلادی یک کارنامه رویایی برای ورزش ماست، ورزش ما در کشتی آزاد، فرنگی، توکواندو و وزنه‌برداری بین سه تیم اول ورزش دنیا قرار گرفته است. بنابراین، می‌توانیم با این موفقیت‌های طلایی روزگاری خوش در لندن داشته باشیم. ورزش ما در ۱۹۴۸ لندن یک برنز / در ۱۹۵۲ هلسنکی سه نقره و چهار برنز / در ۱۹۵۶ ملبورن دو طلا، دو نقره و یک برنز / در ۱۹۶۰ رم یک برنز / در ۱۹۶۴ توکیو یک نقره و یک برنز / در ۱۹۶۸ مکزیکوسیتی دو طلا و یک نقره / در ۱۹۷۲ مونیخ یک نقره و یک برنز / در ۱۹۷۶ مونترال یک نقره و یک برنز / در المپیک ۱۹۸۸ استوول یک نقره، ۱۹۹۲ بارسلون یک نقره و دو برنز / در ۱۹۹۶ آتلانتا یک طلا، یک نقره و یک برنز / در ۲۰۰۰ سیدنی سه طلا و یک برنز / در ۲۰۰۴ آتن دو طلا و دو نقره و دو برنز / در ۲۰۰۸ پکن یک طلا و یک برنز گرفتیم / شاید در لندن ۲۰۱۲ مثل لندن ۱۹۴۸ ورزش ما متولد شود.

ستارگان بین‌المللی

جاننی ویسمولر

آقای تارزان

■ او معروف‌ترین مردی بود که در سینما نقش تارزان را بازی کرده است. جاننی ویسمولر متولد ۱۹۰۴ فری‌درف در مجارستان است. دو دوره در مسابقات المپیک شرکت کرده، صاحب پنج طلا و یک برنز شده است و در سال ۱۹۸۴ فوت شده است. جاننی ویسمولر قهرمان شنی ۱۰۰متر آزاد در سال‌های ۱۹۲۴ و ۱۹۲۸ بود. او در شنی چهار در ۲۰ متر امتدادی هم قهرمان شد. او در واترپلو المپیک ۱۹۲۴ پاریس هم در مسابقات واترپلو المپیک ملل برنز گرفت. ویسمولر ۲۸ رکورد جهانی را به نام خود ثبت کرده و خیلی‌ها او را برتر از مارک اسپیتز و در حد مایکل فیلیپس می‌دانند، زیرا در آن دوران، تعداد مسابقاتی که ویسمولر می‌توانست در آنها شرکت کند، محدود بود. رکورد سال ۱۹۲۷ او در شنی آزاد ۱۰۰متر، ۱۷سال تمام دست نخورده ماند. ویسمولر ۱۸ مدال طلای جهانی هم در اختیار داشت. در همان سال‌ها در هالیوود از او برای ایفای نقش تارزان دعوت به عمل آمد. ویسمولر این پیشنهاد را قبول کرد و با بازی در ۱۲ فیلم بین سال‌های ۱۹۲۲ و ۱۹۴۸ به یکی از محبوب‌ترین ستارگان هالیوود تبدیل شد. جاننی ویسمولر معروف‌ترین تارزان سینمای دنیاست.

وقتی اعلام کرد حاضر نیست به عنوان مربی در روزمان‌ها به پرسپولیس برگردد، حس کردیم دوباره خودش شده است. دوباره به همان غرور و توازن روحی بسیار سنگین قدیمی رسیده است. احمدرضا عابدزاده را می‌گوییم؛ مردی که در آخرین روزهای دوران فوتبال خود دچار آنورس شده، اتفاقی که تعادل روحی، ذهنی و قدرت و مدیریت بر تکلم، حافظه و یادگیری صحیح را از او گرفت، تا مردی که قرار بود مهم‌ترین تاثیرگذارترین و قاطع‌ترین سرمربی دهه‌های ۸۰ و ۹۰ فوتبال ایران باشد، ناگهان تا مرز و سرحد دستکاری افشین پیروانی و زلاتکو کرناچر سقوط کند و چنان شده که همگان تصور می‌کردند او را برای لطف کردن به او به فوتبال برگردانده‌اند. در سال ۸۹ عادل فردوسی‌پور در برنامه ۹۰ تماشاگران و بینندگان خود خواست تا محبوب‌ترین مرد تاریخ فوتبال را انتخاب کنند و آنها عابدزاده را انتخاب کردند. البته انتخاب آنها منطقی و خوب بود اما فکرش را بکنید، اگر آن حادثه برای عابدزاده رخ نمی‌داد، امروز در سرنوشته محبوبیت او چه اتفاقی رخ می‌داد؟ شاید هم این مساله یعنی آنورس در اسفند ۸۰ باعث حفظ محبوبیت او شده است. به‌رحال عابدزاده از حیث اخلاقی و اجتماعی رفتار خاصی از خود بروز ندهد و رفتار هایش به هیچ‌وجه به فرم و الگوی خاص «تختی‌منشی» در ادبیات ورزش ما نزدیک نبوده تا به این شکل برای خود و فوتبال خود محبوبیت بخرد. هر چه هست یادآوری رفتار فنی او در میدان بوده که هنوز محبوبیت او را سرپا نگه داشته است. به‌خصوص اینکه یادآور شویم بعد از او فوتبال ما در بحث سنگریان آنقدر افت کرده است که هنوز یادآوری عملکرد او، روح طرفداران فوتبال ملی ما را جلا می‌دهد. امیدواریم برخی از نکاتی که دربارش یادآور می‌شویم برای دوستداران و مخاطبان تاریخ ورزش تاریکی داشته باشد و عنایون تازمانی را برای این دوستان عزیز مرور کنیم:

۱- متولد آبادان بود اما در شروع جنگ، وقتی ۱۴ساله بود با خانواده به اصفهان کوچ کرد و بلافاصله یک بچه‌کارگر

بسیار قوی و سرحال شد. لوسترسازی، شاگرد طلافروشی و... فعالیت‌های او بود. دنباله‌اش شروع فوتبال بود که سال ۶۱، عضو تیم هلال‌احمر و از سال ۶۲ عضو تام اصفهان شد. تصویر ۱۷ساله‌اش با پیراهن تام اصفهان در دنیای ورزش سال ۶۲ چاپ شده است. عاشق محمدرضا کرکبندی بود؛ دروازه‌بانی که با تیم ملی به جام جهانی ۱۹۷۸ رفته بود. همیشه به‌خاطر می‌آورد که ساک و کفش آقارسلول را حمل کرده است.

۲- دوران آشنایی فوتبال ملی با او به‌سال‌های میانه دهه ۶۰ برمی‌گردد با تیم اصفهان در لیگ اول استانی، یعنی لیگ قدس ۶۴ درخشید تا توانست به تیم ملی ب در جام دهم فجر ۶۴ برسد اما در بازی اول با رومانی آنقدر ضعیف کار کرد که عسگرزاده و ناصر ابراهیمی مربیان وقت تیم ملی از وجود پیروز جغتایور در بازی‌های آینده تیم ملی به جای او بهره بردند. در سال ۶۵ هنگام قهرمانی اصفهان در لیگ دوم استانی یعنی قدس ۶۵ درخشید و از اسفند ۶۵، به حکم پرویز هداری دروازه‌بان اول تیم ملی فوتبال شد.

۳- از تمام اصفهان به ژاندارمری کوچ کرد. خدمت را تمام کرد و به تام اصفهان برگشت. با تیم ملی هداری ۶۷، در جام ملت‌های ۸۸ سوم شد. در رده‌بندی، پناستی چینی‌ها را گرفت تا محبوبیت تازمانی در میان هواداران فوتبال پیدا کند. در سال ۶۸ پروین سرمربی تیم ملی شد. اتفاقا سال ۶۸ سال افت او بود. پنج گل از چین در مقدماتی جام جهانی خورد. در جام صلح و دوستی هم چند گل بد خورد و حاشیه‌شروع کرد تا علی پروین از فهرست ۱۱۰نفره تیم ملی در زمستان سال ۶۸ او را حذف کند. او در انتقام گرفتن از پروین در بهار ۶۹ به استقلال رفت.

۴- عابدزاده سنگر تیم ملی را پس گرفت. با تیم ملی قهرمان آسیایی ۹۰ پکن شد. در این بازی‌ها، پناستی‌های کره شمالی را فینال گرفت تا قهرمانان پکن مدیون او باشند. در سال ۷۰ با استقلال قهرمان آسیا و قهرمان تهران شد. در سال ۷۱ همچنان برای تیم ملی و استقلال در اوج بود اما همه دنبال

**مردی که ۱۰ سال قبل همه از محبوبیت او می‌ترسیدند
تولد دوباره عابدزاده
در فوتبال ایران**

عکس فرهاد کادو

فرصتی برای حذف او بودند. دنبال دادن پیراهن شماره یک تیم ملی به شخصی دیگر بودند که این شخص بهزاد غلامپور بود. عابدزاده می‌گوید: برای آنکه ثابت کنم مرد اول تیم ملی من هستم ناگهان در مقدماتی جام جهانی ۹۴ روی پای یار تاولینی آمدم و پایم را قطعه‌قطعه و شرح‌شرحه کردم؛ مصدومیتی که تا پایان دوران فوتبال قهرمانی با من بود. آنجا من به تیم سپاهان رفته بودم.

۵- سرفصل تازمانی در زندگی ورزشی او شکل گرفت. عابدزاده در سال ۷۳، به دعوت امیر عبدالینی به آلمان رفت، پایش را معالجه کرد و سپس به پرسپولیس آمد. در دی‌ماه ۷۳، بعد از سه بازی که پیراهن پرسپولیس را بر تن کرد درگیری بازی پرسپولیس و استقلال پیش آمد و دو سال محروم شد. محرومیت او بعدها به ۹ ماه تقلیل یافت. فرصت خوبی برای کم کردن عوارض مصدومیت فراهم آمده بود. در مهرماه سال ۷۴ به پرسپولیس برگشت. در ۱۸ بازی پنج گل خورد تا دوباره مرد اول شود. پرسپولیس ۷۴ با او قهرمان لیگ شد. عابدزاده بهار ۷۵ در ۳۰سالگی دوباره مرد اول تیم ملی شد. در جام ملت‌های ۹۶ دوباره پناستی گیر شد. ایران در امارات سوم شد. سپس شاهکارهای او در مقدماتی جام جهانی ۹۸ که سمبل و مصداق آن در بازی با استرالیا نمایان شد، شکل گرفت. هر بار در مدتی و لو کوتاه مصدوم می‌شد. در جام جهانی ۹۸، یک بار سنگر به نیما نکیسا رسید اما در دو بازی دیگر او دروازه‌بان اول شد. بعدها اعلام کرد که در تهران تماس گرفته‌اند تا نیما نکیسا در بازی اول گلر باشد.

۶- بعد از جام جهانی در فهرست سیاه صفای فراهانی قرار گرفت و به تیم ملی دعوت نشد، آن هم برای دو سال؛ دو سالی که با پرسپولیس به موفقیت‌هایش ادامه داد و لیگ را برای چهارمین بار در پنج سال فتح کرد. اوجگیری محبوبیت او به اتاق رئیس فدراسیون هم رفت. همه دوستش داشتند. از محبوبیت علی پروین انکار کاسته و به محبوبیت او افزوده می‌شد. ناگهان ورق برگشت. پروین برای اقتدار گرایب او را در

فروردین ۸۰ در اوج از تیم اخراج کرد و بلافاصله او را به تیم برگرداندند اما او دیگر نمی‌خواست با این شرایط در تیم بماند. قسب از آن در دی ۷۹ او را دوباره به تیم ملی دعوت کردند اما خودش می‌گوید: «چنان با من برخورد کردند که انگار منظورشان این بود که نمایان و بروا»

۷- در سال ۸۰، پروین و او را از پرسپولیس اخراج کرد. در تیرماه به او گفتند بیا یک بپو ۲۰۶ بگیر و از تیم ملی خداحافظی کن. علی میرزایی مدیرعامل مجمع پرسپولیس برای جنگ با علی پروین، عابدزاده را سرمربی تیم کرد و هیچ‌کس سر تمرین او نیامد تا بغض او سنگین‌تر شود. روزی از روزهای تابستان ۸۰ بود که به نگارنده گفت می‌روم و پنج سال دیگر برمی‌گردم. گفتم فراموش می‌شوی. گفت من بیوس و عاشوری نیستم، می‌روم و برمی‌گردم. بغض داشت. می‌گفت پروین بیرونم کرد. از من سوءاستفاده کردند. مایلی کهن در سایپا بعدها رفتار پروین در پرسپولیس را تکرار کرد تا در اسفند ۸۰، از اوج حمله‌ها دچار آنورس شود. بعد از آنورس قدرت خود را در بسیاری از امور از دست داد. توازن رفتار و کلام نداشت اما باز هم از محبوبیت او سوءاستفاده کردند. آنها که او را به فوتبال برگرداندند از این محبوبیت سوءاستفاده کردند.

عابدزاده در دی‌ماه ۸۴ در بازی با پارمنیوخ مورد تجلیل قرار گرفت تا رسماً از فوتبال خداحافظی کند. اما این یک خداحافظی واقعی نبود. عابدزاده واقعی را فوتبال ما در سال ۸۰ از دست داده بود. اما...

عدم همکاری با باشگاه پرسپولیس به عنوان مربی دروازه‌بان‌ها دور جدیدی از حضور عابدزاده‌ای در فوتبال بود که حالا قدر خود را بیشتر از گذشته می‌داند و به یاد آورده که روزگاری قرار بود مرد اول فوتبال ایران باشد و کلاس فنی خود را در امر مربیگری حفظ کند. عابدزاده محبوب‌ترین مرد فوتبال ایران به انتخاب برنامہ ۹۰ حالا با این اوضاع و احوال برگشته است؛ مردی که خیلی‌ها از مرده او هم هراس دارند درست مثل منصور حلاج.

۳- جام شهید مهدی اسپندی

۲۸ تیم برتر تهران در فروردین‌ماه ۵۸، مسابقات جام شهید مهدی اسپندی را برگزار کردند. از هر گروه دو تیم به دور دوم رفت. ۱۰ تیم برتر در دو گروه پنج تیمی به مصاف هم رفتند. پرسپولیس و شاهین از گروه اول و پاس و سرپاز از گروه دوم به مرحله نیمه‌نهایی رفتند. پرسپولیس برابر سرپاز برنده شد و پاس، شاهین را برد. در فینال، پرسپولیس یک بر صفر پاس را برد و قهرمان رقابت‌ها شد.

۴- جام بین‌المللی وحدت

در ماه‌های بهمن و اسفند ۶۰، هشت تیم پرسپولیس، استقلال، ارتش ایران، ملوان و تیم امید ایران به مصاف ارتش الجزایر، ارتش لیبی و ارتش سوریه رفتند. از گروه اول ارتش الجزایر و ارتش سوریه و از گروه دوم پرسپولیس و ملوان صعود کردند. الجزایر در نیمه‌نهایی ملوان را برد و پرسپولیس برابر سوریه برنده شد. در فینال این رقابت‌ها پرسپولیس به مصاف تیم ملی ارتش الجزایر رفت و با گل دقیقه ۱۱۹ جواد حسن‌زاده برنده شد و عنوان قهرمانی را به دست آورد.

۵- و سرانجام جام ولایت

پرسپولیس در سبک‌ترین تورنمنت تاریخ فوتبال ایران که با شرکت سه تیم برگزار شد، با استقلال مساوی کرد و برابر ناسیونال اروگوئه برنده شد تا قهرمان این رقابت شود.

بازی‌های تیم ملی در سال ۲۰۱۱

تاریخ	نتیجه	رقابت
۱۲ دی ۱۳۸۹	ایران ۱ - آنگولا صفر	دوستانه
۲۱ دی ۱۳۸۹	ایران ۲ - عراق ۱	جام ملت‌های ۲۰۱۱ آسیا
۲۵ دی ۱۳۸۹	ایران ۱ - کره شمالی صفر	جام ملت‌های ۲۰۱۱ آسیا
۲۹ دی ۱۳۸۹	ایران ۳ - امارات صفر	جام ملت‌های ۲۰۱۱ آسیا
۲ بهمن ۱۳۸۹	ایران صفر - کره جنوبی ۱	جام ملت‌های ۲۰۱۱ آسیا
۲۱ بهمن ۱۳۸۹	ایران ۱ - روسیه صفر	دوستانه
۲۶ تیر ۱۳۹۰	ایران ۱ - ماداگاسکار صفر	دوستانه
۶ مرداد ۱۳۹۰	ایران ۴ - مالدیو صفر	مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۴
۱۱ شهریور ۱۳۹۰	ایران ۱ - امارات صفر	مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۴
۱۵ شهریور ۱۳۹۰	ایران ۳ - اندونزی صفر	مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۴
۱۳ مهر ۱۳۹۰	ایران ۱ - قطر ۱	مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۴
۱۹ مهر ۱۳۹۰	ایران ۶ - بحرین صفر	دوستانه
۲۰ آبان ۱۳۹۰	ایران ۱ - بحرین ۱	مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۴
۲۴ آبان ۱۳۹۰	ایران ۴ - اندونزی ۱	مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۴

پرونده ۲۰۱۱ بسته شد

بهترین سال در گردونه ۳۰ سال فوتبال

سرنوشته فوتبال مقدماتی جام جهانی در بهمن‌ماه رقم می‌خورد، فوتبال ما با پیروزی ۴بریک برابر اندونزی، پرونده فوتبال ملی خود را در سال ۲۰۱۱ میلادی بست. سال ۲۰۱۱ سال خوبی برای فوتبال ملی ما محسوب می‌شود و بازی‌های خوبی را در این سال سپری کرده‌ایم و نتایج شایسته‌ای را هم به دست آورده‌ایم. سال ۲۰۱۱ به پایان رسید، سالی رویایی برای فوتبال ما از حیث نتیجه‌گیری، ۱۵ بازی، ۳۸ امتیاز و تنها پنج گل خورده، فوتبال ایران بهترین نتیجه ۳۰ سال اخیر خود را کسب کرده است. این نتیجه بارگردد کنیست!

بیان عملکرد	بازی	برد	مساوی	باخت	گل زده	گل خورده	امتیاز
دوستانه	۴	۴	صفر	صفر	۱۰	صفر	۱۲
جام ملت‌ها	۴	۳	صفر	۱	۶	۲	۹
مقدماتی جام جهانی	۷	۵	صفر	۲	۲۰	۳	۱۷
مجموع	۱۵	۱۲	۲	۱	۳۶	۵	۳۸

عملکرد تیم ملی در سال ۲۰۱۱

تاریخچه لیگ (۱۳)

تازه واردی که قهرمان شد

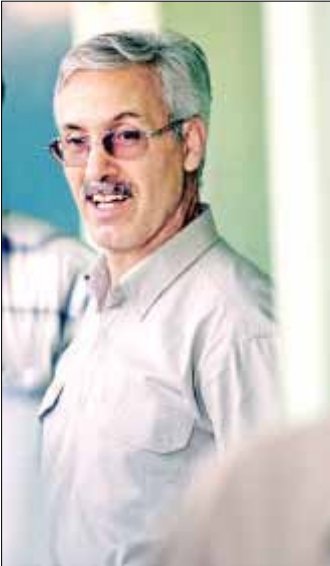
■ دوازدهمین دوره لیگ ایران با شرکت پرسپولیس / سایپا/ پاس و کشاورز از استان تهران برگزار شد و در شکل و شمایل عجیب و بسیار برعقب منطقی‌های استقلال، تیم پنجم لیگ سال گذشته نتوانست به مسابقات لیگ صعود کند و به علت عدم بهره‌مندی تهران از سهمیه لیگ دسته دوم، استقلال از مقام پنجم لیگ سال ۷۱، ناگهان به دسته سوم لیگ کشور سقوط کرد. به‌رحال تیم سایپا که در سال ۷۱ قهرمان تهران و سوپر جام شده بود، نماینده جدید تهران به جای استقلال بود که البته همین تیم بی‌ستاره با مربیگری بیژن ذوالفقارنسب که جای گودرز حبیبی را گرفته بود در مسابقات لیگ کشور به نحو عجیبی قهرمان شده بود، در لیگ سال ۷۴، ۱۴ تیم حاضر بودند. این ۱۴ تیم، همه تیم‌های سال ۷۱ را شامل می‌شدند که البته تیم‌های سایپا، ذوب‌آهن، سپاهان و چوکا، تیم‌های تازه وارد لیگ منطقه‌ای بودند و البته تیم‌های پلی‌کرپیل، سپیدرود رشت، وحدت‌ساری، استقلال تهران، ابومسلم مشهد و... در این مسابقات حضور نداشتند. البته لیگ سال ۷۲، برخلاف لیگ سال ۷۱ در یک گروه برگزار شد و سطح تیم‌های حاضر، نزدیکی بسیار به هم داشت، البته امتیازها هنوز به ازای هر برد، دو امتیاز بود اما به‌رحال فاصله تیم اول تا آخر لیگ در این فرم امتیازی تنها ۱۶ امتیاز بود. به‌رحال مسابقات سال ۷۲ با تیم کم‌ستاره سایپا به‌عنوان پدیده مسابقات مواجه شد. سایپا به شکلی عجیب قهرمان رقابت‌ها شد.

تیم	امتیاز (شوه جدید)	امتیاز (شوه جدید)
سایپا	۳۴	۴۴
پرسپولیس	۳۱	۴۱
جنوب	۳۱	۴۴
ذوب‌آهن	۲۹	۳۸
پاس	۲۹	۳۸
نساجی	۲۹	۳۸
نفت آبادان	۲۷	۳۶
تراکتورسازی	۲۶	۳۴
کشاورز	۲۴	۳۱
چوکا	۲۳	۲۸
سپاهان	۲۲	۲۹
برق	۲۱	۲۶
ملوان	۲۰	۲۵
استقلال اهواز	۱۸	۲۲

در مسابقات سال ۷۲، عباس سیمکمانی از ذوب‌آهن با ۱۷ گل زده آقای گل شد و نادر دست‌نشان از نساجی قاضمشهر با زدن ۱۴ گل دوم شد. به‌رحال لیگ ۷۲، یک لیگ کاملاً شهرستانی محسوب می‌شد.

بازیکنان شاخص سه تیم اول

- سایپا**
- ۱- جلال بشرزاد
 - ۲- احمد جانعلی
 - ۳- صمد سالک‌جباری
 - ۴- کوروش بختیاری
 - ۵- فرامرز میرزایی
 - ۶- علی اکبری
 - ۷- علی افتخاری
 - ۸- رامین محتشمی
 - ۹- حمید علیدوستی
 - ۱۰- داوود محبوب
 - ۱۱- فرشاد فلاحت‌زاده
- پرسپولیس**
- ۱- محمود خوراکی
 - ۲- نادر باقری
 - ۳- محمد پنجعلی
 - ۴- محمد خاکپور
 - ۵- امیر موسوی‌نیا
 - ۶- مجتبی حرمی
 - ۷- تجم‌الدین بخشی
 - ۸- منوچهر عبدالله‌نژاد
 - ۹- حمید استیلی
 - ۱۰- حمید درخشان
 - ۱۱- حمید روزبهانی
- جنوب اهواز**
- ۱- یعقوب فرسیات
 - ۲- عادل حردانی
 - ۳- سیاوش بختیاری‌زاده
 - ۴- کوروش بختیاری
 - ۵- فرامرز میرزایی
 - ۶- نعیم سعادی
 - ۷- کوروش بختیاری‌زاده
 - ۸- عزیز فرسیات
 - ۹- سهراب بختیاری‌زاده

بیژن ذوالفقارنسب مربی قهرمان سال ۱۳۷۲